

ÉBREDÉS DALKÖR

ZÁSZLÓFELAVATÁSI ÜNNEPÉLY

1903 JUNIUS HÓ 14-ÉN

**BUDAPESTEN
(A HERMINA-KERTBEN)**

Szent-László könyvnyomda
Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 28

MŰSOR.
(A Hermina-kertben.)

D. E. 11 ÓRAKOR:

1. A vendégek fogadtatása.
2. A zászlóanya: nagys. **dr. PAP ZOLTÁNNÉ** úrnő ünnepélyes fogadtatása.
3. Tanay József elnök üdvözlő-beszéde.
4. Nagys. **LUNG GYÖRGY** székes-fővárosi tanácsnok úr, az Országos Magyar Daláregyesület elnökének felavató-beszéde.
5. Szegbeverés.
6. Tanay József elnök záró-beszéde.

D. U. 4 ÓRAKOR:

Zenehangverseny, a 32. számú Mária Terézia-ezred zenekara által előadva.

D. U. 5 ÓRAKOR:

1. **Hymnus.** Összkar. Előadják *a közreműködő dalárdák*.
 2. **A csárda virága.** Eisvogel Ferencről. Előadja az *Athenaeum Dalegylet*.
 3. **Fohász.** Huber Károlyról. Előadja az *Egyetértés férfi-dalegylet*.
 4. **Zord lakomnak ablakánál.** Méder Mihályról. Előadja az *Erzsébetfalvi Polgári Dalkör*.
 5. **Honfidal.** Huber Károlyról. Előadja az *Ébredés Dalkör*.
 6. **Takarodó.** Erkel Ferencről. Összkar. Zenekiséret mellett előadják *a közreműködő dalárdák*.
 7. **Elvonnék én, csak adnának.** Erkel Ferencről. Előadja a *Ganz-gyári Dalkör*.
 8. **Négy eredeti magyar dal.** Hoppe Rezsőről. Előadja a *Budapesti Typographia Dalkör*.
 9. **Ernáni bordal.** Verditől. Átdolgozva ifj. Erkel S. által. Előadja a *Visszhang férfi-dalegylet*.
 10. **Szózat.** Összkar. Előadják *a közreműködő dalárdák*.
- Az összkarokat **Dötsch Károly** egyleti karnagy vezényli.

MŰSOR UTÁN TÁNC A TEREMBEN.

ÉBREDÉS DALKÖR

**ZÁSZLÓ-
FELAVATÁSI
ÜNNEPÉLY**

NAGYSÁGOS
Dr. PAP ZOLTÁNNÉ
SZÜL. BORSODI HORVÁTH IZA ÚRNŐ
ZÁSZLÓANYA VÉDNÖKSÉGE ALATT

ZÁSZLÓAVATÓ:
NAGYS. **LUNG GYÖRGY**
SZÉKESFŐVÁROSI TANÁCSNOK,
AZ ORSZÁGOS MAGYAR DALÁREGYESÜLET ELNÖKE

BUDAPESTEN, 1903 JUNIUS HÓ 14-ÉN
(A HERMINA-KERTBEN)

Jelige:

Szálljon a dal szabadon,
Törjön fel az égre, –
Tanítson meg szabadságra
És testvériségre!

Ábrányi E. – Sellei.

BEVEZETŐ

LELKES örömmel ünnepel a mai napon az Ébredés buzgó dalos serege. Tizennyolc esztendeje, hogy szolgálatába állott a szívet nemesítő édes dal művelésének és – talán azért, mert első sorban is arra fektetett súlyt, hogy hivatásának a dalművészet terén tehetségéhez mérten minél jobban eleget tegyen, – másrészt azonban a viszonyok különös alakulásánál fogva, csak most jutott azon helyzetbe, hogy daltestületi együvé tartozását és együtt érzését külsőleg is – zászlóval – szimbolizálja.

Örömmel és mély tisztelettel üdvözljük e helyen is zászlóanyánkat: *dr. Pap Zoltánné* úrnő ő Nagyságát, ki szíves örömmel vállalkozott az ő költői lelkületével, magyaros, igaz honleányi érzésével zászlónk védnökségi szerepére.

Köszönettel vagyunk Ngs *Lung György* székesfővárosi tanácsnok, Országos daláregyesületi elnök úrnak azon készségeért, mellyel kérésünkre zászlónk ünnepélyes felavatását magára vállalta, – de köszönettel tartozunk mindazon lelkes pártfogóinknak is, kik anyagi hozzájárulásukkal lehetővé tették mai szép ünnepélyünk megtarthatását.

Közreműködő derék testvérdalegyleteinknek lelkesen nyújtunk bajtársi jobbot és ígérjük, hogy tehetségünk szerint, amint eddig tettük, ezután is mindig helyt fogunk állani közös célunk elérése – egymásnak támogatásával – az édes dal művelésében.

Ti pedig, lelkes daltestvéreim, kik az Ébredés dalegyletben egyesültök, most már hatványozott lelkesedéssel éljeteztek üres óráitokban a dal művelésének; most már nemcsak a dal iránti szeretet kell hogy hevítsen bennünket, hanem zászlónk becsülete, nemeslelkű zászlóanyánk becsülésének megtartása és azon bizalomnak megszilárdítása is, melyre bennünket az Országos Daláregyesület nagyrabecsült elnöke érdemesített akkor, midőn zászlónk ünnepélyes felavatását magára vállalta.

Csengjen örökszépségű jeligenk folyton fületekben és juttassátok azt érvényre minden alkalommal, minél hatalmasabban, zászlónk dicsőségére, dalegyletünk büszkeségére!

Tanay József.

ZÁSZLÓAVATÁSRA

Zengj égi dal, lobogj te büszke zászló,
Te szent szimbólum, diadalmi jel,
Hirdesd az összetartás nagy hatalmát,
Midőn a szellő lágyan átölel.
Kik árnyékodba dalt művelni jönnek,
Ihlesd meg őket, drága lobogó!
Hogy ajkaikról csengő áriákban
Gyönyört fakasztva hangozzék a szó!

A dal imádság. Lelkünk jobb világa
Lobog föl benne hő fohász gyanánt,
És fölemel e földi rút salakból,
Hová a gond, a lét viharja ránt.
Csak tiszta lelkek zengik ihletetten,
A rossz emberben nincs harmónia,
Csak szép s nemesnek tárja szét a keblét
Az égi dalnak minden hű fia.

A dal varázsnyelv. Durva szív nem érti
Zengő szaván hogy hozzánk mit beszél,
Könnyet fakaszt, ha búsan szól a hangja.
És lelkesít, ha mennydörögve kél.
Vidám, csapongó hangja gondot űzve
Jó kedvre hangol csüggedt lelkeket,
S az ifju szív az élet májusában
Ajkán a dallal forróbban szeret...

A dal virág: a gondolat virága,
Mely bokrétába fűzve megjelen,
És közte vannak, egymás mellé kötve
Minden nemes, mi bennünk megterem:
A szabadságnak véres rózsaszála,
A szerelemnek tüzes mosolya,
S az élet legszebb, legritkább virága:
A barátság, e szende ibolya.

És mi a zászló? Összetartó jelvény,
Mely kézbe véve eszmét képvisel,
A melyet, hogyha ütközetbe visznek,
Megvéd a hős szíve vérivel...
S a mig a zászló fennlobog, nyomában
Bátran siet a lelkesült csapat, –
Ha rája néztek hűen és kitartón:
Sok csatát nyertek, diadalmasat!

És mi a zászló? Intő jel tinéktek,
Hogy egyesülve fogjatok kezet,
Hogy lelketekben eszmények lobognak
A köznap apró gondjai helyett;

Hogy dalra kélve, másoknak javára
Terjesztitek a Szépnek kultuszát,
S költők igéjét ajkatokra véve
A tiétek az örök ifjúság!

Zengj égi dal, lobogj te büszke zászló!
Babér övezze lengő szárnyadat!
Hozzád a hírnév és a dics szegődjön,
A míg e tábor melletted marad.
Kik árnyékodba dalt művelni jönnek,
Ihlesd meg őket, drága lobogó!
Hogy ajkaikról csengő áriákban
Gyönyört fakasztva hangozzék a szó!

Morócz Jenő.

EMLÉKEZTETŐ

A dalnak nemesítő, szívet lelkesítő s tettekre buzdító erejét elvitatni nem lehet. Bűbájos nyelve kiemel bennünket a hétköznapi élet gondterhes légköréből s szárnyain a magasságba, nemes érzelmek világába ragad.

Nemzetek életében sokszor fontos szerepe jutott a dalnak. Felhők tornyosulván népek sorsa fölött, a fölhangzó harci dal, – bátorságot öntve a szívekbe s erőt a karokba, – nem egyszer csodát művelt. De csöndes időkben, a munka békés napjaiban is hatalma van a dalnak. A nemzeti kultúra, a közművelődés szolgálatában állva, nagy és nemes feladatot teljesít.

És szűkebb körben, hol az egyforma hivatás szorosabbra fűzi az embereket, szintén áldásos hatásában. Fölfrissíti a fáradt kedélyeket, erőt ad a napi munkában elernyed idegeknek; varázseréjével közelebb hozza és egybeforrasztja az egy célért küzdőket s közös akarattal, közös munkálkodással nagy és hasznos dolgokra serkenti.

*

Ez az érzés egyesíté azon lelkes, eszményileg gondolkodó nyomdászokat, kik az 1886. év nyarán *id. Aigner József* felhívására egybegyültek, hogy egy daloskör alapításához a lépéseket megtegyék. A kibocsátott lelkes föl hívás szép eredménnyel járt, úgy, hogy a dalkör 96 működő és 114 pártoló-taggal még ez év június 27-én megalakulhatott. Már az alakulóülésből indult ki az az eszme, hogy a már akkor fönnálló testvérnyomdász-dalkört, valamint az „*Összhang*” és „*Egyetértés*” dalköröket egyesülésre hívja föl. A megindított tárgyalások azonban mindhárom dalkörnél eredménytelenek voltak s így a daloskör saját erejére lett utalva. A karmesteri állásra *Sellei Gyula* ének- és zenetanár kéretett föl, ki is az akkor már megszűnt, de később újra életre kelt Athenaeum-dalkörtől átvett harmoniumon és annak leltárával megkezdte a tanítást.

Az ifjú egyesület ugyanez év szeptember 26-án tartotta első közgyűlését. Ekkor vette fel *Dobsa G.* indítványára az „*Ébredés*”-dalkör nevet. Ezen ülésen vitattattak meg az alapszabályok, melyek „*Ébredés, a magyarországi könyvnyomdászok és betűöntők egyletének dalköre*” címen a belügyminiszterium által megerősítést nyertek.

A szorgalmasan tanuló dalkör még ez év folyamán, december 12-én, alig pár havi fönnállása után lép a nyilvánosság elé, melyet nemsokára a rákövetkező év február havában rendezett ünnepélyen való közreműködés követett.

Mint a nyomdász-egylettől szubvencionált dalkör tevékeny közreműködést fejtett ki az egyletnek 1887 augusztus 20-án tartott jubileumi ünnepélyének rendezése körül.

Ez időben *Ábrányi Emil* jeligét irt a dalkörnek, melyhez *Sellei Gyula* karmester irta a zenét.

A második közgyűlés, mely ez év szeptember 25-én tartatott meg, dísztaggá választja *Ábrányi Emilt*. A működő-tagok száma ekkor 69, míg a pártoló-tagoké 169.

Még ez év végén, december 18-án, a régi polgári lövölde helyiségében alapító-ünnepélyét tartja, melynek tiszta jövedelme a munkanélküli nyomdászok segélyezésére fordítatott.

Az így megindult lelkes tevékenységnek szép eredményét mutatta a daloskör, mikor 1885 szeptember havában lerándulva *Székesfehérvárra*, ott a rendezett hangversenyén fényes sikert arat s szép előadásával szinte meghódítja a város intelligens közönségét. A dalos csapat tagjai kedves emléket őriznek e kirándulásról. Azon őszinte, lelkes fogadtatás, a melyben részük volt, – a nagyfokú érdeklődés a hangverseny iránt, – s befejezésül a Mohán, az „*Ágnes-forrás*” tulajdonosa részéről megnyilatkozó magyaros vendéglátás, – mint a dal, az édes magyar dal

iránti nagy szeretetet juttatta kifejezésre. A dalkör sikerei között méltó helyet foglal el az e helyen történt szereplés.

A felejthetetlen napok emlékének hatása alatt a legközelebbi évi közgyűlés *Havranek József* székesfehérvári polgármestert, továbbá *Kempelen Imre* nagybirtokost, a mohai Ágnes-forrás tulajdonosát és *Reinisch Mátyás* főtanítót a dalkör dísztagjává választotta.

1889 július havában a dalkör kezdeményezésére az összes nyomdászkörök közreműködésével *Visegrád* és *Esztergomba* nagyszabású társas-kirándulást rendez.

1890 május 25 és 26-án a „*Makói dalkör*” meghívására testületileg részt vesz annak zászlószentelési ünnepén és nagy erkölcsi sikerrel működik közre.

A rákövetkező 1891. év január hónapjában a daloskör elnöke: *Katits Antal*, ki tisztségét az alapítástól kezdve – sokszor nehéz időkben – a tagok legnagyobb meglepedésére viseli, leköszön, mely sajnálattal fogadott lemondás után a tagok bizalma *Tanay József*-ben összpontosult, ki ez állásában a daloskör javát célzó működésével elismerést és kiváló tiszteletet arat és tisztségét a tagok örömeire mai napig is viseli.

Ez évben a dalkör az „Országos Magyar Daláregyesület” kötelékébe való belépését határozza el.

Az 1893. esztendőben serényen készül a Daláregyesület által *Fiumében* rendezendő országos dalünnepélyre, ahol is megjelenvén, régi, neves dalárdák mellett a gondos betanulással előadott énekszámokkal feltűnést kelt. Az itt nyert díszoklevelet híven őrzi birtokában.

Még ugyanezen évben birtokába jutván az 1867-ben alakult s 1876-ban feloszlott „*Pesti könyvnyomdászok dalköre*” zászlójának, azt – kellő fölszereléssel megújítva s egyik oldalára a nyomdászcímert festetve, – szép ünnepség keretében, több testvérdalkör részvételével szeptember hó 10-én fölavatja.

De a zászló nem bírta ellenállani az idők mindent elemészítő vasfogának. A reá alkalmazott festés lekopott s a régi gyöngye szövet csakhamar foszlásnak indult. Pár évi használata után örök pihenésre kellett kárhoztatni.

Az 1895. esztendő elején érzékeny veszteség érte a dalkört. Odaadó buzgalmú, nagytehetségű karmestere: *Sellei Gyula*, kit sok évi működése alatt a legnagyobb szeretettel vettek körül, s a kinek 1892-ben ragaszkodásuk jeléül a működő-tagok arcképükkel ellátott albumot nyújtottak át, leköszönt állásáról. A távozó karmestert, ki állását a dalkör alapításától kezdve, tehát közel egy évtizeden át a legnagyobb sikerrel, önfeláldozó munkássággal mindenkinek meglepedésére töltötte be, előrehaladott betegsége készítette e lépésre. Hogy mily igaz fájdalom töltötte be a lemondás bejelentésekor úgy a karmester, mint a dalárok szívét, a kiket a szeretet, a becsülés legőszintébb jelei kapcsoltak egymáshoz, azt megőrizték a jelenvoltak, kik csaknem könyekig voltak meghatva. Még ugyanazon évben bekövetkezett halála mély fájdalommal töltötte el nemcsak az őt közeli ismerő tanítványai és barátai lelkét, de őszinte részvétet keltett az egész ország dal- és zenekedvelőinek körében is.

Az 1895. évben eleget tett a *temesvári Typographia dalegylet* meghívásának s nagy sikerrel részt vett annak zászlószentelési ünnepélyén. Az ottani szaktársak részéről megnyilatkozott szíves barátság felejthetlenné tették a dalároknak a körükbeni tartózkodást.

A következő évben a dalkör 10-éves fennállását kedélyes estéllyel egybekötött díszüléssel üli meg.

1896-ban megválnak az anyaegylet kötelékéből, amennyiben annak áldozatkészségéből 12 éven át élvezett szubvencióról lemond, miáltal teljesen függetlenítette magát. E tény az alapszabályoknak újonnan való átdolgozását vontta maga után. Innen kezdve a megrövidített „*Ébredés-dalkör*” címet viseli.

Az ezidőben a tagok között mindnagyobb mérveket öltő közöny, valamint a többszöri karmester változói a dalegylet továbbfejlődését nagyon megnehezítette. Érdem illeti azokat, kik buzgalmukkal, lelkesedésükkel igyekeztek az érdeklődést ébren tartani és azokat, kik a dalkör eme nehéz napjaiban is híven kitartottak.

1899 nyarán szűkebbkörű emlékűnnepély kapcsán a dalkör egyik régi, rokonszenves, annak alapításától fogva tagját: *Schwandtner Lajos*-t ünnepli azon alkalomból, hogy ezelőtt harminc évvel állott a dalt művelők soraiba s a hosszú éveken keresztül nem lankadó lelkesedéssel s példás szorgalommal élt nemes szórakozásának.

Ez időben egy nagyméretű tervvel foglalkozik a daloskör. Ugyanis a következő 1900. évben a nyomdászat ősmesterének: *Gutenberg* születésének 500-ik évfordulójának emlékét készül az egész művelt világ, de különösen Németország, mint a nyomdászat őshazája, nagy ünnepségek keretében megülni. Ezt az alkalmat kívánta a daloskör felhasználni, hogy a magyar dalt Németország nagyobb városaiban hangversenyeken bemutassa. Sajnos, hogy e messze kiható, s eredményében nagyjelentőségű terv a német szaktársak kellő érdeklődése hiányában kivitelre nem kerülhetett.

1900 június havában részt vesz az összes nyomdászörök összevonásával rendezett impozáns Gutenberg-űnnepélyen, míg ugyanez év szeptember havában lerándul *Szegedre*, hogy az ottani szaktársak által rendezett hangversenyen közreműködjön.

Még ez év végén, *Dötsch Károly* egyházi karnagy nyeretett meg karmesterül.

S itt kezdődik az Ébredés-dalkör renaissance-kora. Az elpártolt, kedvüket veszített dalörök visszatérnek a dalkör kötelékébe, a mely a kitűnő vezetés alatt, újult erővel, s nagy szorgalommal igyekszik az elmulasztottakat pótolni.

A megindult lelkes működés egy részét a következő évben, 1901-ben *Kassán* tartandó országos dalörversenyre való készülődés foglalja le. Nagy várakozással tekintett a dalosör e verseny elé. S a midőn elérkezett az ünnepély ideje, a dalosok lelkes örömmel siettek azon résztvenni. S a ritka gondos vezetés, a dalosok dicsérendő buzgalma a jury által elismerésre talált. A dalnak e nemes versenyén a versenyző 22 dalegylet közül a harmadik csoport első díjára (16 díj közül az ötödik) lett érdemesítve. Maga a díj is poetikus, a kassai hölgyek remekművű allegorikus ezüstsobra volt.

E fényes siker után büszke öntudattal tértek vissza a dalosok. Egy szebb jövő reményével teltek el. Erőt, kitartást merítettek a győzelemből s buzdítást a további munkálkodásra.

Ez év őszén kegyeletes ünnepet ült a dalkör. Felejthetetlen emlékű első karnagyának: *Sellei Gyulának* a budai temetőben levő sírhantja fölé soha nem muló hálája jeléül, a dalkör kebeléből megindított gyűjtés útján díszes síremléket emel.

Részt vett továbbá a dalkör mindig és mindenhol, a szaktársak által rendezett ünnepélyeken és multságokon is.

Mindjobban hiányát érezvén az egyesülés külső jelének, az egyesületi zászlónak, fölmerül az eszme ennek beszerzésére. Lelkes buzgalommal megindul a gyűjtés, a dalosok, a dal barátai sietnek a szép terv megvalósítására filléreiket összerakni.

Hiányos volna azonban az „Ébredés-dalkör” története, ha meg nem emlékeznénk fáradságot nem ismerő vezérő-férőfiáról: *Gyöngyösi Sándor* ügyvezető-alelnökről. Hogy a dalkör arra a színvonalra jutott, a melyen ma áll, hogy megérte a mai ünnepet: nagyrészt az ő érdeme. Lelke összeforrt a dalkör életével. Ott volt a bölcsőjénél s lelkes tevékenységeinek nyoma ott van a dalkör megfutott pályájának minden sikerén, minden kiemelkedőbb mozzanatán.

*

Ez az „Ébredés-dalkör” rövidre foglalt története. Ideális törekvés vezette pályafutásán s komoly munkásság, nemes becsvágy emelte az elsők sorába. Nyugodtan pillanthat vissza a megtett útra, – a művészi dal kultuszában, a barátság, testvériség, a szívek összhangjának ápolásában teljesített missziójára.

Megérhette azt az örömet, hogy birtokába jut az egyesülés magasztos szimbolumának, a melyre minden dalos büszkén emeli tekintetét: az egyesületi zászlónak.

S most itt van fenséges ragyogásban, szűzies tisztaságban előttünk. Emelje becsvágyunkat, fejlessze ügybuzgalmunkat, lelkesítsen nemes küzdelemre. Legyünk rajta, hogy árnyékában szivben, lélekben egybeforrva, mindig csak a testvériség ápolásának, az élet minden salakjától ment ének művészetének éljünk s hogy a dalkör életének ezután következő lapjai csak egy fényes jövő történetével legyenek teleírva.

S ne legyen szív, mely föl ne dobogjon, ne legyen lélek, melyet ne töltsön be egy nemesebb érzés, midőn fölzendül dalos ajkunkról örökszép jeligénk:

Szálljon a dal szabadon,
Törjön fel az égre, –
Tanítson meg szabadságra
És testvériségre!

ifj. Aigner Antal.

A KAROK SZÖVEGE

1. ATHENAEUM DALEGYLET

Karnagy: *Eisvogel Ferenc*

A CSÁRDA VIRÁGA

Eisvogel Ferenc-től

Szép három legény halad arra tova,
Az úton egy csárda, betérnek oda.

„Hej asszony, jó-e söre, bora?
Szép lánya az hol van most, kora!”

„Söröm, borom, az friss, az jó,
A lányom az halott s szívem az haló.”
S a mint mennek a kamrába együtt,
Hol ravatalon a lány feküdt.

Az első leveszi a szemfedőt
S borusan megáll a lányka előtt:
„Ah! élnél még, óh te szép virág,
E perctől enyém volna a világ!”

A szemfedőt visszateszi
A másik, elfordul s megkönnyezi:
„Ah mért vagy holt, gyönyörű alak,
Szerettelek rég, hön imádtalak!”

Tüstént levette a szemfedőt
A harmadik s megcsókolta őt:
„Imádtam hön, szívem ma is övé,
Imádott virágom lesz örökké!”

2. EGYETÉRTÉS

Karnagy: *Stark Henrik*

FOHÁSZ

Zenéje: Huber Károly-tól

Szállj le égnek tünde lánya,
Hozz oh dal, vigaszt nekünk,
Mélyen dúl a harcok átka
Egyesítsed nemzetünk.
Ezredéve már hogy küzde,
Sorsa mégis belviszály.
Békét, békét üdvöt nem talál,
Oh tanítsad összhangzásra
Egy anyának gyermekit,
Oh minden ember bennök lássa
Egy családnak testvéreit.

Fondd körülök égi béke
Szeretnek láncait,
Szálljanak a szív mélyébe
Lelkesítő hangjaid.
És ha egykor közanyánkra
Törne ellenség s veszély,
Hívd a honfit, szent csatára
Zúgva mint az éji szél.
Fölriadjon Hunnia népe
Kiállítva millió kard,
Zúgd egész világ fülébe
Ne bánts a magyart.

3. ERZSÉBETFALVI POLGÁRI DALKÖR

Karnagy: *Vincze Mihály*

ZORD LAKOMNAK ABLAKÁNÁL...

Átirta: Méder M.

Zord lakomnak ablakánál fúj a szél,
Őszi képről hervadásról zúg, beszél,
Meg-megzörren a kilincsem, gondolom,
Bekopogtat, szállást kér a fájdalom.

Hadd kopogjon, tán kifárad valaha,
Rám is gondol boldogságom angyala.
Majd kizöldül, lesz még egyszer kikelet
S akkor babám boldog leszek teveled!

Hogyha szeretsz, szívből szeress rózsám,
Életedet mért nem kötöd hozzám.
De ha szíved a másé lett,
Ne hitegess engem többet,
Hidd el babám nem érdemlem tetőled.

Még azt mondják kedves kis babám,
Hogy a szíved sohasem szeretett igazán.
Pedig én tégedet nagyon szeretlek,
Gyere vissza, gyógyítsd meg a fájó szívemet.

Messze földre el akarsz menni,
Szebb szeretőt, jobb szeretőt akarsz keresni.
Pedig én tégedet nagyon szeretlek,
Gyere vissza, gyógyítsd meg a fájó szívemet.

Nem így volt ám a mikor még
Mosolygott rám a derült ég,
S ez a sok szép boldog óra
Elszállott már nyugovóra.

Furulyázni csendes este,
Kiültem a kis kertembe,
Rózsám leste a nótámat
S elbújdosott a búbárat.

Érik a érik a buza kalász,
Nálamnál jobb szeretőt nem találsz,
Szállj ide, szállj oda fecske madár
Kérd meg a rózsámtól mért csapodár.

4. ÉBREDÉS DALKÖR

Karnagy: *Dötsch Károly*

HONFIDAL

Zenéje: Huber K.-tól

Tied vagyok, tied, hazám!
E szív, e lélek,
Kit szeretnék, ha tégedet
Nem szeretnék?

Szentegyház keblem belseje,
Oltára képed.
Te állj, s ha kell: a templomot
Eldöntöm érted!

S az összeroskadó kebel
Végső imája:
Áldás a honra, Istenem
Áldása rája!

De én nem mondom senkinek,
Ki nem kiáltom:
Legkedvesebbem hogy te vagy
A nagy világon.

Titkon kísérem lépteid
S mindegyre híven;
Nem, mint az árny az utazót,
Csak jó időben.

De mint az árnyék nő, midőn
Az est közelget:
Nő bűm, ha sötétedni kezd
Hazám, fölötted.

És elmegyek, hol hiveid
Pohárt emelve
A sorstól új fényt esdenek
Szent életedre.

S kihajtom egy cseppig borát
A telt üvegnek,
Bár keserű... mert könnyeim
Belé peregnek.

5. ÖSSZES DALÁRDÁK

(Összkar)

TAKARODÓ

(A „Névtelen hősök” operából)

Erkel Ferenc-től

Kilenc óra, kilenc óra,
Eredj honvéd nyugovóra...
Tovább indulsz virradóra.
Édes álom szálljon reád,
Búban soh'sem lásd a hazát...
Érte mondjál hő imát.
Majd ha eljő a hajnal,
Fölzeng szivedben a dal...
S mint hőst az ellen megtalál,
Vagy a halál.

Kilenc óra, kilenc óra,
Eredj honvéd nyugovóra...
Tovább indulsz virradóra.
Édes álom szálljon reád,
Búban soh'sem lásd a hazád,
Érte mondjál hő imát.
Álmodj, ám jókor ébredj,
Hős nagy tettekre éledj.
Éltet, vért, óh ne kimélj,
Már vár a szabadság.

6. GANZ-GYÁRI DALKÖR

Karnagy: *Hackl N. Lajos*

ELVENNÉLEK ÉN, CSAK ADNÁNAK...

Erkel Ferenc-től

Elvennélek én, csak adnának,
De hiába szólok anyádnak
Megtagadja tőlem kezedet,
Nem tudom, az oka mi lehet.

Olyan háborodott az elmém!
Sokszor sirnék, ha nem szégyelném,
Mért nem vagyok felhő az égen,
Sirnom akkor nem volna szégyen.

Miért nem termettem búzának?
Aratás van, most levágnának;
Nem kellene soká szenvednem
Ebben a keserves életben.

7. TYPOGRAPHIA DALKÖR

Karnagy: *Hackl N. Lajos*

NÉGY EREDETI MAGYAR DAL

Férfi karra szerző: Hoppe Rezső

Csillagos az éjjel nagyon...

Csillagos az éjjel nagyon,
Az én rózsám távol vagyon.
Távol vagyon, mint a madár,
A mely messze földre elszáll.

Az én lelkem az is eljár,
Te utánad, dalos madár.
Mutasd meg az utat neki,
Tán rózsámat föllelheti.

Udvarunkon bűgő galamb...

Udvarunkon bűgő galamb annyi van,
Szőke kis lány ül a fának árnyában.
A sok galamb, valamennyi halkán bűg,
Szőke kis lány a fülemben titkon sűg,

Kis tubicám...

Kis tubicám szerelmem!
Tűzes csókot adj nekem!
Tűzes legyen édes babám,
Mint a milyen az a villám az égen!

Ha kimégy a zöld erdőre...

Ha kimégy a zöld erdőre,
Ott leszek én jó előre!
Ha felkeresed a rétet,
Majd elérlek ott is téged!

Mert a szerelem bár vaknak mondják,
Mindig megtalálja szép babáját!
Hogyha csillagokba bújnál,
Megtalállak holdsugárnál.

Azért ne is fuss előlem,
Ide jer, hogy megöleljem
Karcsú gyenge derekad.
S csókolhassam ajkadat!

8. VISSZHANG DALEGYLET

Karnagy: *ifj. Erkel Sándor*

BORDAL

„Ernáni” című operából. Verdi-től

No rajta! Igyál! Igyál!
Kevés örömed a borban találd:
Szegény banditának,
A világtól utátnak
A bor mennyet ad.

Kockázz!
Az aranyban ne bizz!
Ez a csalfa, a mint jó, elhagy legott.
Ha az élet örömtelivé lett,
Borba fojtsd bánatod.
Vad rengeteg lakásunk.
Egyetlen barátunk
A puska és gyilok.

Tehát föl pohárra!
Ne hajts a világra!
Barátod védni fog.
No rajta! Most igyál, igyál, igyál, igyál!
A borban találjad! hát igyál!
Kevés örömed...
Igen, igen...
A borban találjad
Kevés örömed...
A banditának,
Mindentől utátnak,
A bor mennyet ad.

Ernáni, te büszke, miért vagy elmerülve, arcod oly halovány.
Hisz élet- s halálban egyenlő sorsunk van.
Parancsolj! Kivánj!
Miként a parittyá hajít el a célra, úgy sujtjuk ellened.
Vitéz fegyverünkkel és vészteli tőrrel boszút veszünk neked.
No rajta! Most igyál, igyál, igyál, igyál!
Csak a borban találd, a borban találd
Kevés örömed.
A banditának,
Mindentől utátnak,
A bor mennyet ad.
Az mennyet ad.

**Ünnepélyünkön a következő testvér-dalegyesületek
működnek közre:**

1. Athenaeum Dalegylet
2. Egyetértés férfi-dalegylet
3. Erzsébetfalvi Polgári Dalkör
4. Ganz-gyári Dalkör
5. Budapesti Typographia Dalkör
6. Visszhang férfi-dalegylet

**A zászlóanya mellett a koszorús-leányok tisztét
az alanti hölgyek töltik be:**

Durmits Anna k. a.
Kis Hermin k. a.
Münzberg Margit k. a.
Németh Margit k. a.
Németh Rózsika k. a.
Ványi Jolán k. a.